Dosarul nr. 4-86/2026
4-26068718-48-4-02062026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 noiembrie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefieri: Natali Botea, Alina Bujor

examinând în ședință publică materialul contravențional în privința lui **Ceban Nicolae** a. n. *****, IDNP *****născut și domiciliat în *****, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod contravențional,-

a constatat :

La 29 mai 2026 în adresa Judecătoriei Strășeni, sediul central a parvenit conform competenței prevăzute de art. 395 CCR, pentru examinare, cauza contravențională pornită de Inspectoratul de Poliție Strășeni, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, în privința cet. Ceban Nicolae, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI 07 *****din 25 mai 2026, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni - Dumitru Gajiu, prin care i-a fost incriminată cet. Ceban Nicolae fapta : săvârșirea contravenției prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că la 25 mai 2026 a încălcat regulile de păstrare, deținere, trasnport, port și folosire sau aplicare a armelor letale.

În ședința de judecată agentul constatator, Gajiu Dumitru, a solicitat sancționarea lui Ceban Nicolae în temeiul art. 361 alin. (1) Cod contravențional, prin aplicarea amenzii și privarea de dreptul de deținere, port și folosire a armei de foc pe un termen de 5 ani. În susținerea demersului, a invocat încălcarea prevederilor art. 18 și 19 din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012, arătând că persoana a folosit arma necorespunzător, aplicând cu aceasta lovituri unei alte persoane. Totodată, agentul constatator a susținut că arma era încărcată, iar Ceban Nicolae se afla sub influența alcoolului.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Ceban Nicolae, a declarat că a înțeles drepturile și obligațiile procesuale și că nu solicită asistența unui avocat. Fiind audiat, a relatat că deținea legal pistolul de model „Viking 446”, în baza unui permis valabil la momentul incidentului. A arătat că, aproximativ în luna mai 2026, în contextul unui conflict cu vecinii Barbă Viorel și Barbă Mihai, a intrat în ograda acestora, având asupra sa pistolul și două încărcătoare în geantă. Potrivit declarațiilor sale, după ce asupra lui s-au repezit 3–4 câini, a scos pistolul și s-a deplasat spre ușa casei. Ulterior, când Barbă Mihai a ieșit din casă și a ridicat mâna, a presupus că acesta intenționa să îl lovească și i-a aplicat o lovitură cu pistolul peste față, precizând că, în urma loviturii, acesta nu a căzut. La îndemnul soției lui Barbă Mihai, a părăsit ograda și s-a întors acasă. Ceban Nicolae a mai declarat că mersese la vecini cu pistolul pentru ca aceștia să cunoască faptul că îl deține și pentru a-i avertiza să îl lase în pace. A precizat că arma nu avea husă și că o purtase în geantă, iar după incident a pus-o în safeu, în timp ce încărcătoarele cu cartușe le-a păstrat sub saltea. A negat consumul de alcool în ziua incidentului, afirmând că, în general, nu consumă băuturi alcoolice.

Studiind materialele cauzei contravenționale și audiind participanții la proces, în raport cu

circumstanțele de fapt și de drept relevante, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții și nici supus unei sancțiuni contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Principiul legalității impune respectarea atât a normelor care definesc fapta contravențională și stabilesc sancțiunea, cât și a dispozițiilor procesuale care reglementează constatarea faptei, formularea acuzației și examinarea acesteia de către instanța competentă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale presupune activitatea agentului constatator de colectare și administrare a probelor privind existența contravenției, întocmirea actului procesual prevăzut de lege și, după caz, aplicarea sancțiunii sau transmiterea dosarului autorității competente spre soluționare. În consecință, agentului constatator îi revine obligația de a stabili împrejurările relevante și de a formula acuzația într-o manieră clară, individualizată și întemeiată pe probe.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Funcția acestuia nu se reduce la indicarea unei norme contravenționale, ci presupune consemnarea conduitei concrete atribuite persoanei, astfel încât să poată fi determinat obiectul acuzației supuse examinării judiciare.

În acest scop, art. 443 alin. (1) lit. d) și e) Cod contravențional impune consemnarea faptei, a locului și timpului săvârșirii acesteia, a circumstanțelor relevante ale cauzei, precum și a încadrării juridice și a indiciilor calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Totodată, art. 443 alin. (5) din același cod stabilește obligația semnării procesului-verbal pe fiecare pagină de către agentul constatator și ceilalți participanți prevăzuți de lege.

Aceste cerințe servesc unor finalități procesuale distincte și complementare: identificarea autorului actului, asumarea conținutului acestuia, delimitarea acuzației și asigurarea posibilității persoanei vizate de a-și organiza apărarea. Respectarea lor trebuie verificată înaintea formulării unei concluzii asupra temeiniciei acuzației.

Instanța subliniază că examinarea cauzei contravenționale presupune respectarea garanțiilor unui proces echitabil. În cauza *Ziliberberg împotriva Moldovei*, cererea nr. 61821/00, hotărârea din 1 februarie 2005, §§ 29–35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat caracterul „penal” al unei acuzații contravenționale prin raportare la natura normei și la finalitatea sancțiunii, independent de calificarea dată în dreptul intern. În prezenta cauză, caracterul represiv și preventiv al sancțiunilor solicitate justifică examinarea acuzației cu respectarea garanțiilor art. 6 din Convenție.

Potrivit art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată este prezumată nevinovată până la dovedirea vinovăției în modul prevăzut de lege, fără a fi obligată să își demonstreze nevinovăția. Concluziile asupra vinovăției nu pot avea la bază presupuneri, iar îndoielile în probarea acuzației care nu pot fi înlăturate în condițiile codului se interpretează în favoarea persoanei vizate.

Aceste dispoziții corespund art. 6 § 2 din Convenție. În *cauza Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei*, hotărârea din 6 decembrie 1988, § 77, Curtea Europeană a reținut că instanța nu trebuie să pornească de la ideea preconceptă a vinovăției, că sarcina probei revine acuzării și că orice îndoială trebuie să profite persoanei acuzate. Autorității care susține acuzația îi revine, de asemenea, obligația de a comunica învinuirea și de a prezenta probe suficiente în susținerea acesteia.

Prin urmare, existența unui proces-verbal în dosar și susținerea acuzației de către agentul constatator nu transferă persoanei obligația de a demonstra că nu a comis contravenția. Nici deficiențele activității de constatare nu pot fi compensate prin solicitarea ca persoana să clarifice

ea însăși conținutul acuzației sau să înlăture, în detrimentul său, omisiunile autorității.

Totodată, trebuie distins între legalitatea actului constatator și suficiența probelor asupra vinovăției. Lipsa unei condiții pentru care legea instituie nulitatea absolută produce consecința procesuală prevăzută expres de lege. Aceasta nu constituie, prin ea însăși, o constatare că evenimentul material nu a avut loc, dar nici nu permite instanței să ignore viciul și să treacă la sancționarea persoanei pentru motivul că unele împrejurări ar rezulta din alte materiale.

În ceea ce privește garanțiile apărării, art. 384 alin. (2) Cod contravențional recunoaște persoanei, între altele, dreptul la apărare, dreptul de a cunoaște fapta imputată, dreptul de a tăcea și de a nu mărturisi împotriva sa, precum și posibilitatea de a consulta materialele dosarului, de a prezenta probe și de a formula cereri. Exercitarea efectivă a acestor drepturi presupune cunoașterea suficient de precisă a acuzației.

În cauza *Pélissier și Sassi împotriva Franței [MC]***,** cererea nr. 25444/94, hotărârea din 25 martie 1999, §§ 51–54, Curtea Europeană a arătat că informarea persoanei trebuie să privească atât faptele atribuite, cât și calificarea lor juridică. Aceste garanții sunt legate de dreptul de a dispune de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării. Convenția nu impune o formă unică de comunicare a acuzației, însă cere ca informarea să fie efectivă și suficient de detaliată.

Aplicând aceste principii, instanța reține că persoana nu poate fi pusă în situația de a deduce, din ansamblul actelor anexate, care dintre mai multe conduite posibile constituie obiectul acuzației. Dreptul de a consulta dosarul completează dreptul de a cunoaște fapta imputată, fără a înlătura obligația autorității de a formula această faptă în condițiile legii.

În același timp, atribuția instanței de a examina complet și obiectiv cauza nu se confundă cu funcția de formulare și susținere a acuzației. Instanța poate solicita explicații și poate verifica probele în limitele competențelor sale, însă nu poate prelua sarcina autorității de a construi învinuirea.

Sub acest aspect, în cauza *Karelin împotriva Rusiei*, cererea nr. 926/08, hotărârea din 20 septembrie 2016, Curtea Europeană a constatat probleme de imparțialitate obiectivă în procedura contravențională în care instanța era pusă în situația de a exercita atribuții specifice acuzării. Deși circumstanțele acelei cauze priveau absența părții acuzării și diferă de prezenta speță, principiul separării rolului instanței de cel al autorității care susține acuzația este relevant pentru delimitarea intervenției judecătorului.

Anterior soluționării chestiunii vinovăției lui Ceban Nicolae de comiterea contravenției prevăzute la art. 361 alin. (1) din Codul contravențional, instanța procedează, așadar, la verificarea legalității procesului-verbal, inclusiv sub aspectul existenței unor vicii care atrag nulitatea absolută.

Verificând actul constatator din prezenta cauză, instanța constată că procesul-verbal seria MAI07 nr. *****din 25 mai 2026 întocmit în privința lui Ceban Nicolae nu poartă semnătura agentului constatator Dumitru Gajiu. Rubrica destinată semnăturii acestuia este necompletată, iar actul nu conține o altă semnătură care să poată fi atribuită agentului constatator./f. d. 25/

Indicarea numelui, prenumelui și funcției acestuia nu echivalează cu semnarea procesului-verbal. De asemenea, semnăturile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu pot suplini semnătura autorului actului, întrucât confirmă împrejurări procesuale diferite.

Articolul 445 alin. (1) Cod contravențional prevede expres că lipsa semnăturii agentului constatator atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. În consecință, efectul juridic al acestei omisiuni nu depinde de demonstrarea unei vătămări suplimentare, de formularea unei obiecții de către persoana vizată sau de aprecierea posibilității ca fapta să fie probată prin alte mijloace.

Totodată, instanța denotă că participarea agentului constatator la ședință și reiterarea solicitării de sancționare nu înlocuiesc semnătura obligatorie pe actul întocmit. Susținerea orală a acuzației reprezintă exercitarea unei atribuții procesuale în fața instanței și nu acoperă nulitatea absolută a procesului-verbal.

Suplimentar, instanța observă că descrierea faptei cuprinde o formulare generală privind încălcarea regulilor referitoare la arme, însoțită de mențiuni specifice circulației rutiere. Nu sunt individualizate acțiunea sau inacțiunea imputată, împrejurările concrete și obligația legală pretins încălcată.

Această omisiune are relevanță pentru exercitarea apărării. Contestarea unei acuzații privind păstrarea munițiilor presupune argumente și probe care pot fi diferite de cele necesare în cazul unei acuzații privind portul armei ori folosirea acesteia într-un conflict. În lipsa delimitării conduitei imputate, simpla indicare a art. 361 alin. (1) Cod contravențional nu clarifică obiectul concret al învinuirii.

Declarațiile agentului constatator privind aplicarea unei lovituri cu pistolul, pretinsa stare de ebrietate și încălcarea anumitor dispoziții din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012 nu pot determina instanța să selecteze ea însăși, dintre împrejurările dosarului, conduita pentru care urmează a fi sancționată persoana. O asemenea intervenție ar depăși verificarea acuzației și ar presupune completarea substanțială a acesteia de către organul chemat să o soluționeze imparțial.

În ceea ce privește declarațiile lui Ceban Nicolae, instanța reține că acesta a relatat anumite acțiuni materiale, oferind concomitent explicații asupra împrejurărilor incidentului și negând consumul de alcool. Relatarea acestor împrejurări nu poate fi echivalată automat cu recunoașterea tuturor elementelor contravenției imputate și nici cu acceptarea susținerilor agentului constatator în integralitatea lor.

Mai mult, declarația persoanei că a înțeles drepturile și că nu solicită avocat nu reprezintă o renunțare la prezumția de nevinovăție, la dreptul de a cunoaște acuzația sau la aplicarea normelor imperative privind valabilitatea actului constatator. Alegerea de a se apăra personal nu diminuează obligațiile autorității și nu conferă instanței posibilitatea de a acoperi lipsurile actului de acuzare.

Instanța subliniază că omisiunile agentului constatator nu pot fi puse în sarcina persoanei acuzate și nici transformate într-un argument pentru înlăturarea garanțiilor sale procesuale. Prezumția de nevinovăție impune ca o eventuală constatare a vinovăției să rezulte dintr-o procedură desfășurată potrivit legii, în cadrul unei acuzații determinate și cu respectarea drepturilor apărării.

În prezenta cauză, lipsa semnăturii agentului constatator constituie un temei autonom și suficient de nulitate absolută. Întrucât soluția este determinată de acest impediment procesual, instanța nu formulează o concluzie asupra vinovăției lui Ceban Nicolae și nu apreciază definitiv dacă acțiunile relatate întrunesc elementele contravenției. O asemenea concluzie nu este necesară pentru soluția de încetare și ar depăși raționamentul pe care aceasta se întemeiază.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, constatarea în cursul judecării cauzei a unui temei prevăzut de art. 445 alin. (1) impune încetarea procesului contravențional.

În consecință, instanța conchide că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. *****din 25 mai 2026 este lovit de nulitate absolută, fiind necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Ceban Nicolae în temeiul art. 361 alin. (1) Cod contravențional.

În temeiul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 443 alin. (5), art. 445 alin. (1), art. 460, art. 461 alin. (1), art. 462, art. 465 și art. 468 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se declară nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 07 nr. *****din 25 mai 2026, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, Dumitru Gajiu, în privința lui Ceban Nicolae, născut la 14 mai 1954, pentru contravenția prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod contravențional, din motivul lipsei semnăturii agentului constatator.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Ceban Nicolae în temeiul art. 361 alin. (1) Cod contravențional, în legătură cu nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Președinte de ședință
Judecător **(semnătura)** **Iana Talmaci**

Copia corespunde originalului